

דף מידע
2755

שבת פרשת "קרח"

מילים ממסיבת סיום / סיון רהב-מאיר:

הנה רעיון יפה שנאמר השבוע באחת מאינספור מסיבות הסיום שמתקיימות כעת: אתם עוזבים חממה ויוצאים אל העולם הגדול. כשהמצב מבלבל - לאן פונים? בפרשה שקראנו בשבת, שני מרגלים בלבד לא נסחפו: יהושע וכלב. עשרה מרגלים התייאשו וחשבו שזו טעות להמשיך לארץ ישראל, ורק שניים העזו להתנגד למהלך והכריזו: "טובה הארץ מאד מאד". היום אנחנו יודעים שהם צדקו. מאיפה הכוח להיות במיעוט? מאיפה הכוח לשמור על ערכים, גם בחוץ? הפרשה שולחת אותנו לשני כיוונים - אל העבר ואל העתיד: אל העבר - מסופר לנו שרק אחד מהם, כלב, הלך במהלך הביקור בארץ לקברי האבות והאימהות שבמערת המכפלה. כלב התפלל שם על עצמו, שלא יקשיב להסתה של עשרת המרגלים, ולא יצטרף אל הרוב הסוחף. שישמור על נאמנות ועצמאות רוחנית ולא ישכח מיהו ומה שליחותו. בזמנים של משבר, הוא לא הסתכל על כותרות העיתון של אותו היום ועל מה יכתבו עליו שם, אלא על אברהם אבינו ושרה אמנו, ועל מה הם יגידו עליו. אל העתיד - המרגל השני שהיה במיעוט נקרא יהושע. אבל משה רבנו הוסיף ' לשמו, הפך אותו ליהושע, וגם התפלל עליו כך: שאלוקים יושיע אותך מהתוכנית של המרגלים. יש כוח לתפילה ולברכה כזו של צדיק, והתפילה של משה על יהושע התקיימה. כשיש בלגן וחוסר וודאות בהווה - וזה נכון גם לתקופת בחירות, ולכל אתגר - העבר והעתיד יכולים לתת לנו פרופורציה וכוחות. הסיפור שלנו הרבה יותר גדול ונצחי ממה שנדמה לפעמים. בהצלחה.

השמחה במעונם

מזל - טוב

לאלים וגידי כהן ולכל המשפחה לנשואי הבת הילה עם אלחנן גיל.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר # 2580
או לטל" 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

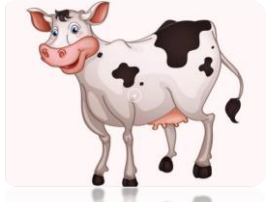
זמני שבת

19:19	הדלקת נרות
19:39	מנחה וקבלת שבת
20:31	צאת השבת

פינת ההלכה

"מה בין גוויל, קלף ודוכסוסטוטס?!?"

את כל כתבי הקודש, ספרי תורה, תפילין ומזוזות, כותבים על קלף שעשוי מעורות של בעלי חיים, ואם כתבם על נייר או על בד או שאר חומרים - פסולים. דבר זה הוא הלכה למשה מסיני (שבת ע"ט, ב). העורות הכשרים להכנת קלף לכתובת כתבי קודש הם עורות של בעלי חיים טהורים, בהמות, חיות או עופות, ולא עורות של חיות טמאות שאסורות באכילה. שנאמר (שמות יג, ט):

"לִמְעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת ה' בְּפִיךָ", ולמדו חז"ל, שרק על עור של מין כשר לאכילה כותבים כתבי קודש. ואפילו מעור של בהמה שלא נשחטה כהלכה ובשרה אינו כשר לאכילה מותר להכין קלף לכתבי הקודש, הואיל והולכים אחר כשרות המין. את העור צריכים לעבד, על ידי הנחתו בסיד או בחומר אחר. את העיבוד צריכים לבצע לשם כתיבת התורה, ואם העיבוד לא נעשה לשמה, הקלף פסול לכתובת כתבי קודש. ואפילו אם העיבוד נעשה לשם כתיבת תפילין, הוא פסול לכתובת תורה, מפני שהתורה מקודשת מתפילין. לכן נוהגים לעבד את כל העורות לשם קדושת תורה, ואז אם ירצו יוכלו לכתוב עליהן גם תפילין ומזוזות (שו"ע או"ח לב, ח; מ"ב כו).

המנהג הרווח לכתוב את כל כתבי הקודש על קלף, אולם ניתן להכין מעור הבהמה עוד שני סוגים של קלף, שנקראים **גוויל דוכסוסטוטס**.

א. **גוויל**: העור השלם של הבהמה נקרא גוויל.

ב. **קלף**: אם חולקים את הגוויל לשני חלקים, לצד החיצוני קוראים קלף.

ג. **דוכסוסטוטס**: אם חולקים את הגוויל לשני חלקים, לצד הפנימי קוראים דוכסוסטוטס.

✓ **הקלף** שהוא הנוח ביותר לכתובה - **כשר לכתובת כל כתבי הקודש**: תורה, תפילין ומזוזות, ובתנאי שיכתבו על הצד הפנימי שלו.

✓ **הגוויל** כשר לכתובת **ספרי תורה ומזוזות**, וכותבים על הצד החיצון שלו, היינו על הצד שעליו היה השיער של הבהמה.

✓ **הדוכסוסטוטס** כשר לכתובת **מזוזות בלבד**, וכותבים על הצד שהיה מחובר לקלף בלבד.

אם שינה, כגון שכתב את התפילין על הגוויל, או תורה או תפילין על דוכסוסטוטס, או שינה וכתב על הצד השני של הקלף או הגוויל או הדוכסוסטוטס – **פסול**. גם **הלכות אלו נאמרו למשה מסיני** (רמב"ם הלכות סתי"א, ח-ט).

אחד הרמזים הטמונים בהלכה זו, שלמרות שהעור מבטא את החיצוניות, ובעלי החיים מבטאים את החומריות הגסה, ייעודה של התורה לתקן ולרומם את עולם החומר החיצוני, ולכן התורה נכתבת על עור של בעלי חיים, ובזה היא מגלה לנו שאפילו הכוחות הנמוכים והחיצוניים של העולם, כדוגמת עורות של בעלי חיים, מתרוממים אל ייעודם על ידי התורה.

שבת שלום, מיכאל

השבת

נתחיל, בשעה טובה, סדרת שיעורים חדשה בשלוחות "טו"ב ללמוד".
אורך כל שיעור יהיה טו"ב רגעים (17 דקות בדיוק).
השיעורים יתקיימו בבית הכנסת, מיד בתום תפילת מוסף,
נתחיל השבת בלימוד כסדר של 'הלכות תשובה לרמב"ם'.
בואו בשמחה

"אבלי ציון וירושלים..." : דברי הספד לאבי גודמן ז"ל : הרב מיכאל

"רבי יעקב אומר: העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא, התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין" (אבות, ד', ט"ז) ומבאר רש"י: "פרוזדור... הוא בין השער לחצר קודם שיכנס לפני המלך... שהרוצה ליכנס לפני המלך, מתקן ראשו וזקנו, ומכוין מלבושיו לפני חצר הבית. כך צריך כל אדם לתקן עצמו בעולם הזה, בתשובה ומעשים טובים".

אבי, חבר שלוחות יקר, ידידי היקר, כשפנו אלי בני משפחך הבוקר וביקשו שאספידך, ועוד סיפרו לי שכך בקשת מהם טרם נסתלקת מעמנו, חשתי רעד בגופי, ובתוכי שמעתי הד למילותיו בעל התפילה "הנני העני ממעש נרעש ונפחד".

כל מטרתו של ההספד, היא לכאורה לכוון, את שנות חייו של האדם ורוחב אישיותו, למילים, ולשרטט בהם בבואה הראויה לו. וביחס אליך אבי, אני חש שזו מלאכה כמעט בלתי אפשרית עבורי, לכוון לתיבות המילים את פ"ז שנותיך. "איני כדאי לכך ואיני ראוי".

עם זאת, למרות שהלב מבקש בשעה כאובה זו "עת לחשות", כיון שנתבקשתי לקיים כעת, דווקא-עת ספוד, ברשותך, יקירי, אבקש להיפרד ממך בקצירת האומר, תוך ציון שלוש אבני חן שהיו משובצות באישיותך:

א. קביעת עיתים: "וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פְּנֵי ה'" (בראשית י"ט, כ"ז). מפסוק זה למדו בעלי ההלכה (בא"ח מק"ד) על החשיבות לקבוע מקום לתפילה. ואכן, אבי, פקדת את בית הכנסת לא רק בשעת תפילה אלא זכית גם לקבוע עיתים לתורה. נכחת רבות בשיעורי השבת. איש אוהב חכמה ודעת היית. לצידך ירבה דרך קבע, רעייתך האהובה שרה, 'הלא היא חברתך... ואשת בריתך'. לא פעם בשיעורי, בשעת לימוד אחד ממקורות רבותינו, הייתי אוהב להרים את עיני ולראות את הדהודו של המקור הנלמד בתו פניך. לטב ולמוטב. וכשהדברים, לרוב, היו לשביעות רצונך, קשה היה להתעלם מארשת השמחה וממאור פניך. אכן "חכמת אדם תאיר פניו" (קהלת ח, א). "בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו...קבעת עתים לתורה?...?" (שבת לא ע"א). אשריך אבי שזכית לכך.

ב. הנקודה השנייה היא: מידת החסד. הרהרתי רבות, אם לספר כאן במעמד הזה, רגע אחד מיני רבים, בו שבתני ונחשפתי למידת החסד שהייתה טבועה בך. שכן מתן בסתר, שמו מעיד עליו, שראוי לו להיות סמוי מן העין, וראויה לו השתיקה. עם זאת נאה מעשה זה ללוות את הנשמה בצאתה, מן העולם ועד העולם, בבחינת "צדק לפניו יהלך".

לפני למעלה משנה, ניגשת אלי אבי. מבטך היה נרגש. וביקשת לשתף אותי כשעיניך בורקות שיום נישואיכם קרב ובא. לאחר מחשבה, החלטתם יחד, שבמקום לרכוש תכשיט נאה לרעייתך לרגל יום הנישואין, את הסכום שתכננתם לכך, אתם מבקשים לתת לצורך שמחת חתן וכלה. "אין לנו צורך בעוד תכשיט..." כך אמרתם, "ישמח אותנו יותר שנדע שהסכום הגיע לשמחת חתן וכלה הנזקקים לכך באמת...". הגשת לי את המעטפה. ואני ביד רועדת אחזתי בה משל החזקתי טבעת בה משובצים יהלומים רבים. הבטחתי לכם שרק כשאמצא את המקרה המתאים ביותר, טרם הנתניה אשתף אתכם. שבועות חלפו ואז הקב"ה זימן זוג ירושלמי, לקראת נישואיו שהיה במצוקה. התקשרתי אליך וביקשתי לשתף אותך בפרטי המקרה, אך אתה בקול נרגש וכמעט בוכה, אמרת לי מעברו השני של הקו: "אין צורך שתפרט לי את פרטי הזוג... די לי בפרטים הכלליים של מה שכבר סיפרת. אשמח שתעביר להם את מה שביקשתי..." וכך עשיתי. ובאותו רגע שבה והאירה באור יקרות, אישיותך אצילת הנפש, מידת החסד שברך, ורגישותך. אך לא רק שיעור בהלכות צדקה קיבלתי ממך, באותה העת, אלא לא פחות מכך, קיבלתי כאן שיעור מופלא בזוגיות. יצאתי נפעם מהאהבה הנדירה השוררת ביניכם. לא פעם בשיחות היית משבח את שרה ומרעיף עליה מילות שבח ואהבה משל הייתם זוג שזה עתה נישא. "זכו - שכינה בניהם". ואתם, שרה ואבי, זכיתם.

ביום נישואיכם השישים הקדשת לה את ספרך: "יום ראשון במולדת" במילים: "מוקדש באהבה עמוקה לשרה... זכרתי לך חסד נעורייך, אהבת כלולותייך, לכתך אחרי יחד עימי אל ארץ לא זרועה" ואז הוספת בשניות שכה אפינה אותך: "מהמנסה והמתקשה לקיים את הציווי: "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה".

ג. אבן החן השלישית, שעיטרה את אישיותך, היא חובתך לעיר הקודש. ירושלים. חז"ל בתלמוד כותבים: "מי שלא ראה ירושלים בתפארתה - לא ראה כרך נחמד מעולם! מי שלא ראה בית המקדש בבנינו - לא ראה בנין מפואר מעולם!" (סוכה נא, ב).

ואנו כאן, חברי וחברות שלוחות, נאחז בשיפולי גלימתם ונוסיף: "ומי שלא ראה את חברינו אבי גודמן מדבר על ירושלים, בשיעוריו ובסיריו, לא ראה יקיר ירושלים מימיו... וכל מי שלא ראה שמחת פניך, בשעה שדיברת על ציון עיר הקודש, לא ראה שמחה מימיו!".

היית בבחינת "מרבה ספרים מרבה חכמה" (המבי"ט) ספרייתך מכילה למעלה מ-1,200 ספרים על העיר שחוברה לה יחדיו. היית איש יודע ספר "שים ספריך חבריך..." (אבן תיבון) היית נוהג לומר פעמים רבות והספרים עבורך היו "נרתיקי החוכמות המרוקמות מפניני מילים" (אבן עזרא)

ביום ירושלים האחרון, כשבבית הכנסת חולקו דפי נוסח התפילה הנאים שעיצבתם ותרמתם, התבוננתי כמו רבים, על מקומך הריק בבית הכנסת. ידענו שמצבך הבריאותי אינו מאפשר שתגיע. עבורי השנה, זו לא היתה אותה תפילה. חסרת לנו מאוד.

בדרשתך האחרונה בשלוחות, לפני כשנתיים ימים, בשבת פרשת בהר בחוקותי, הזכרת באחרית דבריך את דברי התלמוד: "אמר הקב"ה: לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה (תענית ה, א).

הבוקר, שבעה עשר יום לחודש סיון, עם הנץ החמה, בשעה שהאיר המזרח על העיר שחוברה לה יחדיו, לאחר פ"ז שנותיך כאן בפרוזדור, "בהם תיקנת ראשך וזקנך וכיוונת מלבושיך לפני חצר הבית" (רש"י, אבות, שם), ביקש מלכו של עולם לאסוף אותך מעמנו, מירושלים של מטה כדי להלך עמך יחד במרחבי הטרקלין, לו אתה ראוי, בירושלים של מעלה.

אבי היקר, בשעה זו בה ינוח גופך כ'בתרדמת אילן ואבן', בין רגבי אדמת הארץ, נאמר לך כולנו כאן בקהילת שלוחות: "לך בשלום ותנוח על משכבך בשלום, ותעמוד לגורלך לקץ הימין. וחיים ושלוש יהיה לנו ולכל ישראל עד העולם"...

ואת בני משפחתך האהובה: שרה, נחמה, הרב מוטי, שוקי ותהילה, ננחם במילים המוכרות כל כך, אך הראויות כל כך להפרד ממך. איש ירושלים.

"המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד".

דברי הספד לסבא / הנכדה נעם

פעם אחת, בארץ רחוקה רחוקה רחוקה היה ארמון. ומי גר בארמון? מלך ומלכה, נסיכים ונסיכות. ומי עוד חי בארמון? טוב ששאלתם. בחצר של הארמון היה גן ובגן גר הפיל הוורוד.

סבא אהוב.

כל כך הרבה פעמים שמענו, כולנו, את הסיפורים שלך. המשחקים, השטויות. היצירתיות שלך באה לידי ביטוי בכל דבר שעשית - מפיתוח עזרים מדהימים ומקוריים להדרכות בירושלים, גילוף בגלעיני אבוקדו ועד שדרוג חפצים בבית. מצאת תמיד רעיונות חדשים למשחקים במפגש חנוכה המשפחתי, ולא הפסקת ליצור ולכתוב.

מוזר לי לחשוב עליך בלשון עבר. עד לפני שבוע ידעתי שבדילמות שלי כדאי שאתייעץ איתך - בטוח יהיה לך משהו חכם להגיד, בדיחה טובה שקשורה או חיבוק כוויץ שעוזר בהכל.

סבא, בתקופה האחרונה התחלנו להיפרד. הרבה לפני שהמצב הגופני הידרדר הרגשתי שאתה מנסה להעביר אלי עוד קצת מהידע הרב שצברת. הפעמים האלו הפחידו אותי קצת אבל גרמו לי להבין כמה אושר זה עבורך שהנכדות והנכדים שלך ממשיכים את המסורת שלך - אהבת ירושלים, הדרכת טיולים, ידע, אהבת הקריאה וגם האהבה לאוכל לא בריא ויין טוב.

באחת הפעמים האלו שדיברנו והזכרת את הסוף אמרת לי "כששאלו את ש"י עגנון מה הוא יגיד ביום בו יצטרך לעמוד בפתח גן עדן - והוא יישאל באיזו אמתלה הוא מגיע, הוא ענה שכל חיי עסקתי בירושלים." ואז הוספת - "אני אשתמש בזה". זכיתי שהעובדה שגרנו בירושלים גרמה לך שנפגשנו יותר, בביקורים הרבים בעיר האהובה עליך.

סבא. אני יודעת שהרוח שלך תמשיך לפעם בנו, כנראה הרבה יותר ממה שאתה מדמיין. לנצח אזכור אותך הולך קדימה, זקוף, עם הזקן שכל כך אהבת ולא אהבת שנכדים מתעסקים בו, עם כובע הקסקט האייקוני והחיוך.

ביום העצמאות האחרון אמרת לי "שלמי שיש משפחה כזאת יש הכי הרבה עושר, בעין ובאלף". אני יודעת שהאמנת בזה בכל ליבך.

תודה סבא, על הכל. תודה על מי שאתה בשבילי, אהבת אותך כל כך, ומתגעגעת (פרידה עם הידיים).

נעם.

דברי הספד לאבא / הבן מוטי גודמן

אבא היקר!

בשיר של חמוטל בן זאב כמה טוב שנפגשנו היא כותבת:

"כי זה חיבור של נשמות

זה קשר אמיתי

ותחושות טובות חמות

מלוות אותי

כמה טוב, כמה טוב שנפגשנו

מה אני בלעדיכם

יחד התרגשנו

כל זה בשבילכם"

כל מי שנפגש איתך הרגיש כך לדוגמה הרופא המטפל ד"ר שילה אמר לנו שנגעת בליבו ואתה אמרת לנו שד"ר שילה נגע בליבך.

נולדת פיזית בארה"ב אבל למעשה בירושלים, שפת אימך היא עברית. אבא אתה איש ירושלים, להיות איש ירושלים זה לאהוד קבוצת כדורגל לא פופולרית לא בגלל מלמיליאן אלא בגלל ירושלים.

ירושלים זה המהות של כל המעשה הציוני זה הקודש שאחרי החול והמניע את הכל.

אתה ואימא עם השמות התנכיים של אברהם ושרה עליכם לארץ, העלייה אינה מעבר לארץ אחרת בכוונה לא דיברתם איתנו אנגלית העלייה מעלה את האדם העולה. הסברת לי העלייה לארץ היא כניסה ללב היסטוריה היהודית והעולמית. עזבתם ארץ מודרנית ובאתם לאוהל פשוטו כמשמעו למדבר שממה בית ללא קירות אהל אברהם ממש כך. הפכתם את ארץ ישראל למדינה מודרנית שבמגוון נושאים היא מתקדמת הרבה יותר מארה"ב הארץ ממנה הגעתם.

הסקרנות שלך היא רחבת היקף שני הספרים האחרונים שאותם רק התחלת לקרוא היו מצד אחד בשובר לציון דרשות של ראשי ישיבת הר עציון ליום ירושלים ויום העצמאות ומצד שני הספר האדום על ראשי חלוצי השמאל בקום המדינה.

הסקרנות וחדוות הלמידה הנטועה בך הובילה אותך לידע עצום, כל אדם שנפגשת אתו סיפר שהחכים ממך במשהו אחד לאחר פגישה איתך. הערכת ידע הן רשמי ממוסדות אקדמיים רציניים ודחפת את בני המשפחה ללמוד כל אחד בקצב שלו בתחומי העניין הקרובים לליבו, אך הערכת מאוד והיית אחד כזה אוטוידיקט, רכישת ידע עצמאי אבל ידע רציני לא חפף.

עבדת בחינוך והוראה והייתה בך שמחה וגאווה על כך שהשבט ברובו עוסק בשליחות חינוך וחלוציות. שהרי מה זה חינוך, זה לקחת אדם ולקדם אותו כמה צעדים קדימה. בשיטתך החינוכית הקדמת את זמנך עבדת בשיטת הצבעים בה התלמיד צובע את הדף על מנת לפתח למידה, אסרת את השימוש בצבע שחור כיון שהוא בולע את כל הצבעים. לתפישת עולמך החלוץ המחנך לא נותן לשחור להשתלט על המציאות הוא זה שמפריח את השממה, הן של המדבר והן של הידע והופכם לארץ צומחת ופורחת. כמה מתאים שאת העלייה לארץ חגגנו תמיד בפרשת "לך-לך" עם הציוני התמידי לזוז להתקדם לא לקפוא במקום. השנה חגגנו 65 שנה לעליה זו והיו לך רשימת תוכניות שאת רובם השבט הרחב שהקמת יחד עם אמא ימשיך למלא באהבה.

אתה נפרד מהעולם בפרשת 'שלח לך' שהיא פרשת המרגלים שניים צודקים כנגד עשרה טועים. המעפילים שבאו בעקבות המרגלים, הקדימו את זמנם ונענשו אולם בימינו המעפילים הם אות ומופת ומודל להליכה אחריו. כפי שאנו שרים בשירו של לוי קיפניס המבטא את הרוח החלוצית: "העפילו, העפילו, אל ראש ההר העפילו! העפילו, אל ראש ההר העפילו!" אבא היית החלוץ הרואה את הבעיה ונותן לה פתרון לפני שאחרים בכלל מבינים שיש בעיה.

היכולת שלך להיות חלוץ בשני מובנים אלו להגיע למדבר שממה ולפעול ולשנות את המציאות בזמן שזה לא פופולרי ואהוד באותו זמן.

שבעים שמות לירושלים ואתה ידעת להעביר את הידע שברשותך בשבעים דרכים מרתקות. במשך שנים רבות היית עולה פעמים בשבוע לירושלים, עומד בקומה זקופה ויפה, עם הדרת פנים, בתחנת האוטובוס בצומת הקיבוצים. ירושלים נטלה תשעה קבין של יופי ואתה ואמא נטלתם ויישמתם מתוך היופי הזה תשעה קבין של אסתטיקה. ובניתם בית חם ויפה.

נתת לנו את האפשרות להיפרד ממך כל המשפחה, אתמול במשך יום שלם נחמה, תהילה ואני זכינו והחזקנו את ידך.

באחת השיחות במיון בית החולים אמרת לי: לפעמים מגיע הזמן שצריך להגיד תודה, שמע ישראל ולעצום את העיניים. באותה שיחה רופאה מתמחה אמרה לנו אני רואה לפי העיניים שאתם אבא ובן, תודה לך אבא שנתת לי את המבט המיוחד על החיים.

נוח בשלום על משכבך ירושלים של מעלה ניצחה את ירושלים שלמטה והיא זקוקה לך.

באהבת אין קץ מוטי.

הספד לאבא / הבת תהילה

"מקומות יש בירושלים שאני מכיר אותם ויודע אותם וכשאני מזדמן לאחד מהם דומה עלי שלא ראיתי מעולם. כנגדם, יש מקומות שמימי לא הייתי שם, וכשאני בא לשם דומה עלי שאני מכיר אותם ויודעם. ומחמת שכל הימים לרבות הלילות מרבה הייתי לשוטט בחוצות ירושלים, לא נפנית ללמוד שום אומנות. קשה מזה, שהייתי בטל מן התורה. ויהודי שאינו עוסק בתורה, לבו מוכיחו ואומר לו:

ומה אתה משיב ביום הדין כשישאלו אותך:

"בתורה עסקת?" ומה הייתי משיב? הריני משיב: "עסקתי בירושלים" ומובטחני שיאמרו לי: **יפה עשית**... ש"י עגנון, "לפנים מן החומה".

אבא שלי יקר, יפה התואר, איש ירושלים, קיבוצניק, חולם חלומות ומגשימם, נראה שש"י עגנון כתב זאת עליך, אני בטוחה שכעת בשמיים אומרים לך "יפה עשית".

אני מנסה לכתוב וכל כך קשה לי, מאיפה להתחיל? ביקשת מראש שבלווייה שלך נקצר, לא רצית להטריח את הציבור. אז אני באמת באמת מנסה אבל זה לא פשוט. איך "מקצרים" חיים כל כך מלאים ועמוסים כפי שהיו לך?

תמיד הכנסת חוש הומור בכל דבר שאמרת, תסלח לי אבא שאני לא עושה את זה כמוך, אני כל כך עצובה עכשיו, איך יתכן שאתה אינך? נכחת בחיי ובחיי ילדיי באופן כל כך חזק ומשמעותי.

נולדת באמריקה לסבתא חנה בת ירושלים, דור שישי בארץ, ולסבא פיל זכרם לברכה.

גדלת בבית ציוני שורשי אשר דיברו בו עברית וחלמו על הרגע המתאים לשוב ארצה.

כאשר עדיין לא מלאו לך שמונה עשרה ומדינת ישראל הייתה רק בת ארבע, נשלחת על ידי תנועת בני עקיבא, בה היית פעיל מאוד, למכון למדריכי חו"ל בירושלים. 40 מדריכים מכל מגוון תנועות הנוער.

שנה זו הייתה מכוונת עבורך, כל חיך לאחר מכן חזרת לשם בסיפוריך.

וכך כתבת בזיכרונותיך (אני מקצרת):

"לאחר כמעט שבועיים על הים הקברניט הודיע שלקראת בוקר נגיע לחיפה... רובינו כמעט ולא ישנו.

בבוקר השכם, הרבה לפני הזריחה, כבר נעמדנו בחרטום האונייה וחיכינו... וחיכינו... ועוד קצת חיכינו

עד שראינו את הצללית של הר הכרמל. עברו דקות רבות עד שהתגלו העיר התחתונה של חיפה, בת גלים, הדר הכרמל והר הכרמל. בהתרגשות רבה ובטקסיות העלינו את הדגל לראש התורן ושרנו את

התקווה... רק בשעות אחרי הצהריים יצאנו מהנמל ועלינו על האוטובוס. על אף ששעות רבות לא

ישנתי הייתי ער לגמרי. הסתכלתי דרך חלון האוטובוס ובלעתי את הנוף...

היה כבר חושך כאשר נכנסנו לירושלים. מעט אנשים הסתובבו ברחובות שבקושי הוארו, מעט מכוניות כאן, זה לא ניו יורק!

הגענו לבניין המכון בשכונת קטמון. קבוצת הדתיים המצומצמת למדי יצאה לחפש מנין כדי להתפלל ערבית.

היה כבר מאוחר. הסתובבנו ברחובות של קטמון הישנה - לרוב הבתים היפים עדיין נותרו גינות נאות מלפני

מלחמת העצמאות - הוקסמתי. המשכתי להסתובב בשכונה. ריחו של שיח מטפס משך אותי (לימים אדע

שהיה זה יסמין) קטפתי פרח, נשמתי את ריחו עמוק לראותי - **כנראה שזה הרגע בו התאהבתי בירושלים**."

כך כתבת, אך נדמה לי שבעצם בירושלים התאהבת הרבה קודם, ייתכן והיה זה בביקור המשפחה שערכת

עם סבתא חנה בהיותך בן שלוש, ביקור אותו זכרת לפרטי פרטים וחזרת ועסקת בו בתקופה האחרונה.

אך בנוסף גם סיפרת לנו שכאשר היית בכיתה ה' למדת בשיעור תנ"ך על המלכת המלך שלמה בגיחון.

כשנעזרת בסבתא חנה להכנת שעורי הבית, היא סיפרה לך בגעגוע על הגיחון ועל כל אותם מקומות

שהזכרו בתנ"ך ואף סיפרה שביקרה בהם עם כיתתה והמורה המיתולוגי, המומחה לידיעת הארץ,

ישעיהו פרס. בכל מקום שהכיתה ביקרה הם פתחו את התנ"ך בקטע הרלוונטי והקריאו אותו. סבתא אף

הוסיפה שישעיהו פרס **הכיר כל סימטה בירושלים** ובאותו הרגע ידעת שגם אתה רוצה להיות כמותו.

בהיותך בן 14, סבא פיל הביא הביתה ספר על תוכנית המתאר שתכננו הבריטים לירושלים, בתוך

הספר הייתה מצורפת מפה, בכל הזדמנות היית לומד אותה בעל-פה ומתכנן כיצד ללכת ל"חורבה"

(השול), לכותל ולכל מקום בעיר העתיקה שהייתה אז בשליטת הירדנים.

לפני 65 שנה נישאת לאמא ומיד בתום שבע-הברכות, ללא שום דחייה, נפרדתם ממשפחותיכם

ועליכם ארצה, לקיבוץ שלוחות.

בשלוחות עבדת ברפת ובנוי עד שחלית בעכברת, מחלה שאז הייתה קשה מאוד והצריכה תקופת מנוחה

משמעותית עד להחלמה. היה זה עבורך קרש הקפיצה לעיסוק בעולמות החינוך והטיפול.

לא תכננת את זה אך כך השתלשלו להם הדברים ונפתחו לך ערוצים נוספים. התחלת לטפל בעזרת צורה

וצבע בילדים אשר התקשו רגשית ולימודית בתקופה שעדיין לא הכירו את המילים דיסקלקציה, דיסקלקוליה,

הפרעות קשב וריכוז ועוד.

היית אוטוידידקט, קמת כל יום מוקדם בבוקר ולמדת לפני היציאה לבית הספר. התעמקת בכתבי פרויד, פיאזה, ועוד תיאורטיקנים העוסקים בהתפתחות הילד. בהמשך גם לימדת בבית הספר האזורי חשבון, מולדת ועוד, את השיעורים הפכת לחווייתיים ומקוריים. מעידים על כך הסיפורים המרגשים ששלחו לי הבוקר תלמידך, בני כיתתי וחברים של אחיי.

במקביל, כל השנים לרגע לא חדלת מלעסוק בנושא ירושלים, הכל מתוך לימוד עצמי וסקרנות שאינה יודעת גבול. תרמת מהידע שלך לתלמידי בית הספר בעמק ולציבור החברים בקיבוץ ובסביבה. יש לך בבית למעלה מ-1,200 ספרים העוסקים כולם בכל תחום אפשרי הקשור לירושלים, מההיסטוריה של העיר דרך אנשים, דתות, מאכלים, מלבושים, אתרים, אגדות, שירים, פולקלור, בתים, אריות, ארכיאולוגיה, גאולוגיה וכל מה שקשור.

במלחמת ששת הימים לחמת בגזרת ג'נין והשומרון. כמי שהרגיש שפספס את המעשה החלוצי והכל קרה לפני העלייה לארץ, ניתנה לך ההזדמנות להשתתף באירוע המכונן הזה בתולדות המדינה, מעגל נסגר, היית חלק. מיד לאחר המלחמה הדרכת קבוצות בעיר העתיקה, הרי ידעת בקלות את הדרך, משום שלמדת אותה בע"פ מאותה המפה שסבא הביא לך בזמנו. ביחד עם כל הציבור פה בארץ אימצת בחום את השיר "ירושלים של זהב", זרחת בכל פעם שהשיר הושמע. כמה עצוב שביום ירושלים האחרון, שולי נתן הייתה כאן בדשא הסמוך ושרה אותו, אך גופך היה כל כך חלש מעוד יום טיפולים ארוך וקשה ולא היית מסוגל לעשות את המרחק הקצר מהבית לכאן.

בשנת 87 יצאת לשנת שבתון בשלוחת בר אילן ברובע היהודי. הצצת ונפגעת, חומות העיר העתיקה לכדו אותך ולא אפשרו לך לחזור אחורה. מאותו רגע נכנסת עמוק יותר ויותר לכל מה שקשור בהנחלת ידע ירושלים לאחרים. שינוי זה לא היה פשוט מול הקיבוץ אך לא אפשרת שיקצצו לך את הכנפיים, ויפריעו לך להגשים את חלומותיך. שנים אלו היו אינטנסיביות, פוריות ומופלאות עבורך. פרכת, נסעת הלך ושוב לירושלים-והביתה לעמק, אל אמא. אהבת וחגגת את כל מה שעשית במדרשת "ראשית ירושלים", מנהרות הכותל, חצר הישוב הישן ועוד גופים נוספים. מאות מדריכים בירושלים הוכשרו על ידך ונהנו מהידע, הרעיונות והיצירתיות בהדרכה שהנחלת להם. לא שמרת דבר לעצמך.

הבטחת וקיימת, הכרת כל סמטה בירושלים.

היית אנציקלופדיה מהלכת, אינטלקטואל, כתבת מאמרים, חקרת את שורשי המשפחה, אתה בעל ידע עולם עשיר בתחומים כה רבים ומגוונים, כמעט על כל שאלה ידעת לענות, מה שלמדת או קראת זכרת וזה הרבה מאוד, כי ספר לא מש מידך מהרגע שלמדת לקרוא ועד הימים האחרונים. היית כל כך פורה ומלא רעיונות שאין לתאר.

להלן דוגמא אחת מיני רבות: כשתכננו את בת המצווה של נעם שלנו, התקשרתי אליך וסיפרתי לך שאנחנו עומדים לעשות זאת בספרייה הלאומית, ושזה יהיה סיור שהוא גם הצגה וגם כתב חידה, אך לא היה לי מושג מאיפה ואיך להתחיל. אמרת לי "אוקי, תני לי כמה ימים". למחרת התקשרת ואמרת כך: "זהו הסיור מוכן, שלחתי לך במייל, תראי אם מוצא חן בעיניך". הכל היה שם, דבר דבור על אופניו, שילבת היסטוריה, את שמה של נעם וההקשר לתקופת השנה ולאוצרות הספרייה, לויטראז' של ארדון. נותרתי המומה, איך אתה עושה את זה, זה נשלף לך בכזו קלות?

כמז'ניקה של המשפחה שלנו, גדלתי עם מחשבה שהכל קרה לפני שנולדתי. בגיל ההתבגרות כמו רוב המתבגרים היו לי כעסים עליך, חשבתי שאתה מבוגר ומה בכלל אתה מבין, ובתוך תוכי התקשיתי להודות שראית אותי וניסית למצוא את הדרכים להתחבר לעולם הפנימי שלי. אפילו התחלת לרוץ, עד שנכנסת ממש לכושר והזמנת אותי לריצה משותפת על כביש המערכת, בסיום נתנו ספירנט וניצחת בענק. הריצה הזו לימדה אותי שיעור בצניעות ושאוּלִי אתה לא כזה מבוגר ושאתה מבין איזה דבר...

האירוני הוא שכשבאמת נהיית מבוגר, "קשיש" כפי שכינת זאת בצחוק, היית קשיש כל כך צעיר, ילד נצחי, סקרן ומלא רצון ללמוד עוד. בנוסף לירושלים היה לך ידע עצום גם בכל הקשור לארץ ישראל, היסטוריה וארכיאולוגיה. כל ממצא שמצאו כבר היית מעודכן, וכן גם היית בקיא באירועים היסטוריים בין לאומיים, אהבת והערכת אומנות על כל סוגיה, ובפרט אמנות יהודית. לא מזמן הכרת לי קבוצת פייסבוק שאתה חבר בה "אוהבי ואספני בצלאל". כל פעם שנכנסתי כבר היית שם לפניי. כל כך עצוב היה בימים האחרונים להבין שכבר לא אראה שסימנת שם לייק.

בשנה שעברה בטיול משפחתי בהרי ירושלים, חגגת את היותך מסוגל בגילך ללכת כך במסלול מאתגר. צעדת עם שני מקלות ההליכה שלך, בהנאה כל כך גדולה, מהטבע, הפריחה, הארכיאולוגיה וכל מה שלמסלול הזה היה להציע. ואני שכל כך פחדתי שתמעד או תתעייף, הלכתי לידך עד שאמרת לי תהילה זוזי, תסמכי עלי. מי היה מאמין שאתה, הזקוף, הנמרץ, אוהב לכת ותנועה, מחלה ארורה תחדול אותך מכל אלו.

בשנים האחרונות עסקת בפרידה, נתת לכולנו שיעור כיצד להסתכל למציאות בעיניים ולא לטייח דברים. הבנת את מה שלא רצינו להבין, שסופך קרב, המחלה בגופך. ובאופן שיטתי התחלת לסגור דברים, מעגלים מעגלים רשימות, הנחיות, העברת הארכיון וידע בגישת הטיפול בצורה וצבע ועוד.

בשנה האחרונה כתבת את הביוגרפיה של סבתא חנה, שילבת את זה עם אסופת המכתבים המופלאה בין סבתא לסבא מהביקור בארץ בשנת 37 כשחגגת יום הולדת 3. אורי ואופיר, בנותיי, הקלידו את המכתבים ונחשפו ונקשרו דרכם לסבתא חנה. ונעם עשתה הגהה על הטקסט. האצת בי, "אין לי זמן, את חייבת להתחיל כדי שתספיקי לשאול אותי את כל השאלות, שלא יישאר דבר לא מובן לך". מצטערת אבא שלא הספקתי. העמדתי כבר את הפרק הראשון אבל חיקיתי שתרגיש טוב יותר כדי להראות לך ועכשיו... את מי אשאל? מי יעזור לי, יסביר ויכוון? מבטיחה שיבוא יום ואהיה שוב חזקה להשלים עבורך גם את הספר הזה.

לפני שלושה שבועות, בערב יום ירושלים, היית מצוברח. רצית לנסוע לטייל בירושלים ולא יכולת. אמרתי לך, שבשנה הבאה כבר תהיה שוב חזק ותוכל לעשות זאת, עשית לי את התנועה הזאת שלך עם המצח והגבות שמשמעותה, אהה מי יודע, נראה לי שזה כבר לא יקרה.

בשבת האחרונה שהיינו רק אתה ואני, כשכבר התקשת לדבר שאלתי: אבא אם הייתה לך אפשרות, איפה היית רוצה להיות עכשיו? אמרת בהתלהבות "בעיר העתיקה", איפה שם שאלתי? "בכל מקום, פשוט ללכת ולטייל בה" ענית.

אמאל'ה יקרה, לא מוצאת את המילים לנחם אותך. היית אצל אבא ראשונה תמיד, יותר מ 65 שנים שאתם ביחד, מגיל כל כך צעיר. עברתם דברים קשים ויכולתם להם. הערצתם והשלמתם אחד את השני. הזוגיות שלכם היא שמורת טבע ומופת לכולנו. כל כך אתגעגע לראות את החיבוק שלכם בעת הדלקת הנרות. אין דברים כאלו.

בשבת האחרונה בבית חולים בזמן הדלקת הנרות אמרת לי "אני רוצה את החיבוק של אמא" ובמקביל אמא בבית לא ידעה את נפשה מרוב כאב וגעגוע.

קיבלתם באהבה כל בן או בת זוג שהצטרפו למשפחה, התמוגגתם על כל צאצא חדש שנולד. היית נפלא לילדיי, הם יזכרו אותך כסבא מצחיק, סקרן ומתעניין בחייהם, שטותניק ומלא חוש הומור, מספר סיפורים מופלא. כל אחד מנכדיך וניניך הרגיש הכי הכי אהוב וכי אתה גאה בהם ובמעשיהם.

אנחנו רוצים להודות מכאן לחברים שליוו אותכם בשלוחות לאורך כל השנים. לחברי צוות הבריאות בשלוחות, תודה שאתם איתנו. לבית החולים העמק, לצוות המחלקה ההמטולוגית ופנימית ד'.

אבא הרגיש אצלכם אהוב ומוכל ושהוא בידיים טובות ומסורות. עשיתם ככל יכולתכם ונתתם לו את התנאים המכבדים והאנושיים להיפרד מהעולם.

ברחבה הקדושה הזו, אל מול בית הכנסת וקיר ירושלים, מתקיים מעגל החיים, פה נישאנו לפני שלושה עשורים, כאן הכנסנו את עטר בברית וכעת כאן אנו נפרדים ממך.

תודה אבא על הקבלה, האהבה ללא גבולות וללא תנאי, על האמונה בי מיום שאני זוכרת את עצמי. תשמור על אמא ועל כולנו מלמעלה, אנחנו נעשה את זה מכאן.

נוח בשלום ובשלווה - כבר מתגעגעת. **תהילה.**

דברי פרידה לסבא אבי / הנכדה כנה

סבא יקר,

קשה לעכל שאתה כבר לא איתנו, קשה לעכל כי אתה כל כך משמעותי בחיים של כל אחד מאיתנו. כמה אהבת את כל הנכדים והנינים! כמה היית גאה בכל אחד! הכרת כל נכד ונין לעומק, היית מעורב, זיהית אצל כל אחד מאיתנו את הנקודה המיוחדת לו. היית בגובה העיניים לכולם - תמיד התעניינת מה שלומנו, דיברת עם כל אחד על מה שמעסיק אותו. בגובה העיניים ממש - יושב על הרצפה ומשחק עם הקטנים, עושה איתנו שטויות. מתעניין בכל פרט בחיים שלנו, ומעודד, תומך, נותן עצה טובה.

היית איש שיחה בכל נושא - אמנות, מדע, תורה ואמונה, ארץ ישראל, היסטוריה, פילוסופיה ועוד... על הכל היה אפשר לדבר איתך לעומק, ותמיד עזרת באהבה לכולנו.

סבא, היית איש חינוך במלוא מובן המילה. היית מורה ומורה דרך, הנחלת את אהבת ירושלים לדורות. היית לרבים וביחוד לנו, למשפחה, למדריך, למנהיג. הורית לנו דרך באהבת הארץ, אהבה "דרך הרגליים", הורית לנו דרך לחיות חיי משמעות, לעשות כל דבר ברצינות, לקחת אחריות, דחפת אותנו להתפתח ולהגיע רחוק, לשאוף תמיד קדימה.

הצבת לנו, יחד עם סבתא שרה היקרה, מודל לזוגיות אוהבת. עוצמות האהבה שלך לסבתא מדהימות אותנו. משפט שהיה שגור על לשונך: "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה".

תשמור על סבתא מלמעלה, ונתפלל שה' יתן לה כוחות נפש וכוחות גוף.

לפני כחודש, קצת לפני התחלת הטיפולים, אמרת לי שאתה לא מפחד מהמוות, שחיית חיים טובים שלמים ויפים. ואפילו שאתה יודע מה תגיד כשתגיע לישיבה של מעלה, כשישאלו למה שניתן לך לעבור: "אומר להם, כל חיי עסקתי בירושלים".

סבא פיל, סבתא חנה ודודה ג'ודי כבר בטח מקבלים את פניך, יחד עם כל אוהבי ירושלים.

ואנחנו נשארנו פה להתגעגע. נוח בשלום על משכבך.

אנחנו אוהבים אותך סבא יקר, וכבר כל כך כל כך מתגעגעים!

אבד חסיד מן הארץ

הספד על איש ירושלים, מורי ורבי, אבי גודמן ע"ה/ חזי רז, היה מנהל מדרשת ראשית ירושלים.

אבי יקר לי עד מאוד,

היום, בתפילת שחרית דומעת וכואבת, נחרט במוחי פסוק אחד ומיוחד. פסוק מתפילתם של הלויים, בכד' בניסן לפני כ 2500 שנה, על מעלות הלויים בבית המקדש, פסוק שחכמים ליקטו מספרם של ראשי שבי-ציון, עזרא ונחמיה ונטעוהו בתוככי סידור התפילה:

אתה הוא השם האלהקים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם. ומצאת את לבבו נאמן לפניך וקרית עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבואי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דברך כי צדיק אתה.

פעם אבי אהוב, לאחר אירועי אינתפאדת אלאקצא של שנת 2000, כשסמטאות הרובע והעיר העתיקה שכל כך אהבת, שבו להיות שוממים וריקים מאדם וממטיילים, כתבנו ביחד 'אגדה עתיקה' שהמצאנו, על הכול שיצא לסחור בסיפוריה של ירושלים לבני ארץ ישראל, אגדה שהייתה הבסיס הרעיוני להפיכת כל המערך החינוכי של המדרשה מסיורים רגליים בסמטאות העיר העתיקה, לסדנאות, הפעלות והצגות תיאטרון בובות, עימם סבבנו בבתי הספר בירושלים ובכל הארץ, כדי להמשיך וללמד על ירושלים, גם מבלי לצעוד ברחובותיה.

זה היה קשה לך מאוד, דגלת בהכרת ירושלים דרך הרגלים, אבל לימדת אותנו את דרשת חז"ל בגמרא בסוכה מא ע"א, הדורשת את הפסוק בירמיהו (ל, ז):

כי אעלה ארצה לך וממפותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה קראו לך, ציון היא דרש אין לה "

'דורש אין לה - מכלל דבעיא דרישה'.

וכמה דרשת את ירושלים! וכמה דרישות דרשת מדורשיה במדרשה: להיות רציניים ואחראיים בדרשתה, להיות מדויקים ולא פופוליסטיים, כל כך הרבה אנשים כאן בקהל חייבים לך לא רק את הידע שלהם על ירושלים, אלא גם את היכולת לדרוש לחקור ולהעמיק, בכל ידע, בכל מקום ובכל עת. אז ברשותך אבי וברשות המשפחה האהובה שלך, שאני מודה לה על הזכות שנתנו לי לעמוד ולהיפרד ממך, אדרוש גם אני עליך- עליכם את הפסוקים הללו.

אתה הוא השם האלקים, ברוך דיין האמת, ברוך הוא וברוך שמו, וכמותו, גם אתה בחרת בשרה, תבדל לחיים ארוכים ולרפואה שלמה. היא ארצות הברית של אמריקה ואני שמתי את שמך אבילה, וילידנו - סבא אבי וסבתא שרה, שתחיה. ספק אני, אם קם לירושלים אי פעם עוד בן נאמן כמוך אבי יקר. ואתה אבי, את בריתה של ירושלים הקמת והעברת לדורות רבים של מדריכים ומדריכות, מורים ומורות, מסיירים ומסיירות, גם מבלי שהוענק לך אות יקיר ירושלים, אתה הקדמת ונתת לה את ליבך! תקומת דבר השם לעמו השב לארצו ולעירו בערה בך וזקפה את קומתך, הקומה הזקופה בה צעדת במעלה גיא בן הינום, לאחר יום שלם של צעידה רגלית בקורס מדריכים, כשכולנו, הצעירים ממך בעשרות שנים מתאמצים לעמוד בקצב שלך.

ותקם את דברך, כי צדיק אתה, כירושלים עירך, עיר הצדק, לא יכולת לסבול עיוותי דין ורמיה וחינכת את כולנו לדבוק באמת וביושרה, בכל מחיר.

יכולתי לעמוד כאן עוד שעות רבות ולספר על דמותך המופלאה, על הקשר המיוחד שהיה לנו ויחסר לי כל כך כל כך. על כל המאמרים והרעיונות שהגהנו איש לרעהו, למי אשלחם עכשיו לקבל חיזוק, עידוד והארות מחכימות ובונות?

אסיים בדבריה של חברתינו ריקי אורן, שאמרה לי הבוקר, שכתוב בתניא שאסור לערבב בין עצבון הגוף לבין שמחת הנשמה, והנשמה שלך אבי, בוודאי עכשיו שמחה ויושבת ברקיע גבוה ומכובד ששמו ירושלים וכל אנשי ירושלים, אוהביה, מלמדיה, חולמיה ולוחמיה מימי בית ראשון ובית שני, מגולי בבלי ומשבי ציון, מאנשי הישוב הישן וממקימי החדש, כולם כולם באים עכשיו להקביל את פניך ומלווים אותך בכניסתך לירושלים של מעלה ובראש כולם, אברהם אבינו ויצחק ויעקב ודוד ושלמה, ומי רואה את כל אלה יוצאים ולא יוצא עימם לקראתך...

ורק אנחנו, בירושלים של מטה.. נותרנו יתומים, גלמודים וכואבים. ונתנחם, כאשר תתאחד ירושלים של מעלה עם ירושלים של מעלה, במהרה בימנו אמן.

אוהב אותך כל כך אבילה שלי.

חזי רז - עפרה.

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשעה 17:45
בבית מדרש

מועדת בית הכנסת

שבת פרשת "קרח"

19:19 - **הדלקת נרות**

19:39 - תפילת מנחה וקבלת שבת '**פניני שבת נקבלה**' - דרשה קצרה בהלכה
 תפילת ערבית '**ח"י רגעים**' - שיעור תלמוד קהילתי במסכת מגילה (18 דקות)

8:30 - שחרית א' ומוסף - **בית כנסת**

8:30 - שחרית ב' ומוסף - **חדר האוכל** - משפחות וילדיהם (בתום התפילה תתקיים 'תפילת ילדים').

הפטרה - שמואל א' י"א

13:30 - מנחה א' - **בית כנסת**

13:50 - '**ממתק לשבת**' - שיעור של הרב לילדים (גנים-כיתה ג) - בית הכנסת

18:00 - מנחה ב' - **בית כנסת**

שיעור הדף היומי 35 דקות לפני צאת השבת - **בית הכנסת**

20:31 - צאת השבת - **בית הכנסת/שטיבל**

ימי חול

4:48 - הנחת תפילין

5:33 - הנץ החמה

6:00 - **שחרית א'**

8:00 - **שחרית ב'**

9:07 - סוף זמן קריאת שמע

18:45 - מנחה - בית כנסת

19:40 - מנחה וערבית - "שטיבל/תפארת נתן"

19:00 - ה'שיעור היומי' - בית המדרש

20:15 - ערבית - בית הכנסת

שבת שלום - דניאל כץ.

לכל בית שלוחות

בשם משפחתנו מבקשים להביע את תודתנו העמוקה על העזרה, הליווי והתמיכה במהלך השבעה.

הרגשנו אותכם מאוד.

בבניין ירושלים ננוחם.

שרה ומשפחות גודמן, בן שחר, כהן.

מידע תרבות

ביום שני, כ"ח סיון (27.6), נחגוג את פתיחת הבריכה באירוע משמח - בין השעות 16:00-17:30, משחקים, פופקורן, נקניקיה בלחמניה, שערות סבתא ועוד.

כל ההכנסות מהאירוע ייתרמו לטובת הקייטנה שמארגנים נוער שלוחות, שגם יסייעו בתפעול האירוע. בנוסף, מצורף לוח האירועים לקיץ -

מוצאי י"ז בתמוז, 17.7, - "למען תספרו לדור אחרון", אברהם קאופמן בשיחה על ילדותו בתקופת השואה, 'ילדי טהרן'.

כ"ב תמוז, 21.7, טיול קלאבקים בפארק המעיינות (+60).

ט' אב, מוצ"ש, 6.8, - ערב תשעה באב, הקרנת הסרט "אגדת חורבן".

י"ד אב, 11.8, מרוץ בוץ, Mud run. לילדים.

כ' באב, 17.8, פסטיבל הספסל (+60).

"בילות הקיץ החמים, מתחת לעץ התות בכפר, יושבים ומדברים" -

מקווה שכולנו נהנה מהאירועים השונים - תמיר יעיש.

בס"ד

אירועי תרבות קיץ שלוחות תשפ"ב 2022

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
כז 26	כח 27	כט 28	ל 29	א 30	ב 1	ג 2
בשיתוף נוער שלוחות	אירוע פתיחת הבריכה		א דר"ח תמוז	ב דר"ח תמוז	יולי	חוקת
ד 3	ה 4	ו 5	ז 6	ח 7	ט 8	י 9
						בלק
יא 10	יב 11	יג 12	יד 13	טו 14	טז 15	יז 16
						פינחס
יח 17	יט 18	כ 19	כא 20	כב 21	כג 22	כד 23
למען תספרו לדור אחרון				טיול קלאבקים בפארק המעיינות (+60)		מטות
כה 24	כו 25	כז 26	כח 27	כט 28	א 29	ב 30
					ר"ח אב	מסעי
ג 31	ד 1	ה 2	ו 3	ז 4	ח 5	ט 6
	<i>COICOK</i>					דברים
י 7	יא 8	יב 9	יג 10	יד 11	טו 12	טז 13
צום תשעה באב (נדחה)				מרוץ בוץ Mud Run לילדים		ואתחנן
יז 14	יח 15	יט 16	כ 17	כא 18	כב 19	כג 20
			פסטיבל הספסל (+60)			עקב
כד 21	כה 22	כו 23	כז 24	כח 25	כט 26	ל 27
						ראה
א 28	ב 29	ג 30	ד 31			
						ר"ח אלול

"בלילות הקיץ החמים, מתחת לעץ התות בכפר, יושבים ומדברים"

חינוך שלוחות

חינוך מה

לו"ז השבת-

מפגש פרשת השבוע:

א'-ג' אצל שיר תורן

ד'-ו' אצל עידו סיטרוואן

מיד אחרי התפילה.

פרשת השבוע שלנו היא פרשת 'קורח'.
בפרשה שלנו דתן ואבירם מתחילים במחלוקת שמביאה לפילוג ולמוות של אנשים רבים מעם ישראל. את חלקם האדמה בולעת וחלקם מתים.
ההיפך ממחלוקת הוא אחדות.

ברגע שעם ישראל מאוחד אף אחד לא יכול עלינו.

בורא עולם נמצא איתנו באחדות הזו ויש לה כח גדול מאוד, כח שאף אחד לא יכול לפגוע בו.

שנזכה לאחדות שלמה,

בקבוצות שאליהן אנו שייכים ובעם כולו!

א'-ג'

א'-ג' אלופים,

היה כיף לפגוש אתכם בערב בניס ובערב בנות שהיו לנו.
את הלוח קיץ שהכנו בערבים, עם הרצונות שלנו לאיך יראה יחד עם ההסכם שלנו של מה עושים בשביל זה, נתלה בעזרת השם בבית ילדים.

בהצלחה רבה בשבוע האחרון ללימודים! תהנו מהסיום!

נתראה השבוע ביום שלישי ואח"כ בפתיחת קיץ
בבריכה ביום חמישי ומסע חולצה מיוחד ביום שישי!!
שבת שלום!

אלה, תמר ואפרת

ד'-ו'

אהובים ואהובות,

אחלה של שיתוף פעולה הפגנתם בשלישי, תמשיכו כך!

מקוות שנהנתם לחזור לילדות בשישי ומחכות לראותכם בפעילות מגניבה עם קשים.

אהובות ומצפות לכם!

אשירה ובר

מי אני?

ד'-ו'

התחביבים שלי:

לצייר, לכתוב ולשחק.

המאכל האהוב עליי:

תירס עם חמאה ומלח

יש לי 3 אחים

אני אוהבת בקיבוץ את:

הבריכה, הכלבו והחורשה

כשאני אהיה גדולה אני:

חולמת להיות שחקנית ומדובבת

א'-ג'

התחביבים שלי:

לשחק עם הכלבה שלי.

המאכל האהוב עליי:

פיצה

יש לי 3 אחים

אני אוהבת בקיבוץ את:

הגן שעשועים

כשאני אהיה גדולה אני:

חולמת שתהיה לי כלבה משלי

חטיבה ותיכון

אלופות ואלופים!

סוף סוף הגיע החופש! יש לנו מגוון של פעילויות כיפיות ומגבשות ופעילויות של תרומה וחיבור לקהילה. אנחנו מאחלים לכם שתנצלו היטב את החופש ושיהיה קיץ מהנה ומשמעותי! נתראה!

אשירה חנה ועמית

מהנעשה בחינוך

באחד מהקטעים שכתבה השבוע, סיון רהב מאיר ציטטה את הרב יעקב אדלשטיין זצ"ל: "שנת הלימודים האמיתית מתחילה עכשיו. הרי החופש הגדול הוא לא חופש מערכים ולא חופש מכל מה שחשוב לנו. הוא חופש אך ורק מבית הספר."

לפני כמה ימים ילדי התיכונים, ובעוד מספר ימים גם ילדי היסודי יצאו לחופש הגדול.

אני מאחלת לנו שהחופש הזה יהיה באמת גדול. גדול בחוויות מצמיחות, גדול בתקשורת טובה, גדול בכבוד, גדול באכפתיות ורגישות, גדול בבריאות פיזית ונפשית. שהחופשה מבית הספר תצליח לתת לילדים את היכולת להטעין את המוטיבציה שלהם ללמידה.

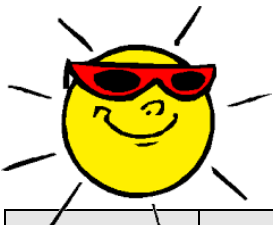
ביום רביעי יצאנו במערכת ליום צוות. פתחנו את הבוקר בסדנאת מקרמה שדרשה מאיתנו דיוק וסבלנות. המשכנו אח"כ לארוחת צהריים מפנקת. הנושא של היום שלנו היה "זריעה ובניין בחינוך"

התפקיד שלנו, ובמיוחד בחופש הוא לזרוע זרעים לערכים ומעשים טובים ולעזור להם לצמוח ולהיבנות.

תודה רבה לכל ההורים על המתנות המושקעות והסרטון המרגש. תודה לועדת חינוך על הארגון!

בימים שצוותי החינוך נאבקים על זכויותיהם ועל קבלת ההערכה שלהם - כל זה לא מובן לנו מאליו. תודה על הכל!

שבת שלום, נתלי

זמני שחיה בבריכה מ - 1.7 עד 31.8 - 2022

יום ו'	יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	השעה
כל הציבור	נשים כל הציבור	כל הציבור	כל הציבור	נשים כל הציבור	כל הציבור	6:30 - 7:00 7:00-7:30
נשים	גברים	גברים	גברים	גברים	גברים	10:00-11:00
גברים	נשים	נשים	נשים	נשים	נשים	11:00-12:00
כל הציבור	כל הציבור	כל הציבור	כל הציבור	כל הציבור	כל הציבור	12:00-12:45
הפסקה	הפסקה	הפסקה	הפסקה	הפסקה	הפסקה	12:45-13:30
גברים	גברים	גברים	גברים	גברים	גברים	13:30-14:30
נשים	נשים	נשים	נשים	נשים	נשים	14:30-15:30
כל הציבור		כל הציבור	כל הציבור		כל הציבור	15:30-18:00
יום ישי ע 17:30 שבת life	כל הציבור ערב משפחות			כל הציבור ערב משפחות		18:00-18:30
		נשים	נשים		נשים	18:30-19:00

זמני שחיה בבריכה מ - 1.9 - עד 30.9 - 2022

יום ו'	יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	השעה
כל הציבור	נשים גברים	כל הציבור	כל הציבור	נשים כל הציבור	כל הציבור	6:30 - 7:30
השעות כמו ביולי ואוגוסט. ביום שישי עד 17:30	גברים	גברים	גברים	גברים	גברים	15:00-16:00
	כל הציבור	כל הציבור	כל הציבור	כל הציבור	כל הציבור	16:00-18:00
	נשים		נשים		נשים	18:00-18:30

*** ייתכנו שינויים בשעות הפתיחה עקב אילוצים ***

הודעות

- ביום ראשון (נדחה) י"ח בתמוז (17.7) - הבריכה סגורה!
- מיום חמישי ז' באב (4.8) עד ראשון (צום תשעה באב) (7.8) - הבריכה תהיה סגורה.
- (ביום שני 8.8 הבריכה תפתח כרגיל).

ונשמרתם לנפשותיכם
שחיה נעימה - פרידה רותם.

שעות פתיחת המרפאה בשבוע -1.7- 26-30.6

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת קהל אחיות	בדיקות דם	
	10:00-11:00		10:00-12:30	7:30-8:10	א'
	8:00-9:00	11:30-14:00	10:00-15:00	7:15-8:30	ב'
7:30-11:00 (בתאום עם אורה)			11:30-12:30		ג'
		13:30-16:30	10:00-12:30 13:30-17:00	7:30-8:10	ד'
			11:30-12:30 14:00-15:00		ה'
	8:00-9:00	8:30-10:30	8:30-12:00		ו'

שבת שלום - חגית ו.

ממרפאת שיניים

שינויים מתוכננים לתקופה הקרובה

ענת שטיינוג, סייעת מרפאת השיניים שלנו, עתידה לעבור בשבוע הבא ניתוח מתוכנן, ותיעדר מעבודתה לתקופה של כחודשיים. אנו מאחלים לענת בריאות איתנה והחלמה מהירה! החל משבוע הבא, ג'ודי פולסטר תחליף את ענת בעבודה עם דר' פישר בימי שלישי. לתיאום תור לרופא השיניים נא לפנות לג'ודי בטלפון הנייד 054-6746265 ולהשאיר הודעה כתובה או קולית, או לשלוח מייל shluchoteeth@gmail.com. בחלק מחודש אוגוסט מרפאת השיניים תהיה סגורה לתקופת חופשה, פרטים לגבי מענה לעזרה ראשונה בתקופה זו יפורסמו לקראת המועד.

שינויים מתוכננים לעתיד

במשך תקופה ארוכה, לצערנו הגדול מרפאת השיניים נמצאת בגירעון תקציבי שהולך וגדל. בסוף שנה זו, דר' פישר מתכנן לפרוש לגמלאות לאחר מעל שלושה-עשר שנות עבודה מסורים במרפאתנו. נבחנה האפשרות להעסיק רופא/ת שיניים אחר במקום דר' פישר, ומתברר שהעסקת מחליף/ה מנוסה במקום דר' פישר תהיה כרוכה גם בהחלפת חלק מהציוד לחדשני יותר ומתוך כך הוספת עלויות גבוהות לקהילה.

עם כל הצער, ברור שלא יהיה נכון להגדיל את הגירעון של תקציב הקהילה, וברור שלא יהיה ניתן להשיט את העלויות האלה על המטופלים בדרך של העלאת מחירי הטיפולים. בימים אלה יוסי יעיש ואני בודקים חלופות שונות למתן מענה מקצועי לציבור שלוחות. בתחילת חודש ספטמבר נקיים שני מפגשי הסברה (מפגש בשעות אחה"צ ומפגש בשעות ערב) על מנת להסביר לציבור את הפתרונות המוצעים.

רק בריאות! ג'ודי פולסטר בשם צוות מרפאת שיניים.

מצוות שיוך

בשעה טובה השלמנו את הגשת כל המסמכים הנדרשים מרשות מקרקעי ישראל.

השלב הבא הוא הגעת שמאי מטעם הרשות על מנת לתת שומה למגרשים.

הוצגה בפנינו הערכת עלות דמי ההיוון והמיסוי. הסכום המוערך הוא מספר עשרות מיליוני שקלים. הנהלת הקיבוץ תבחן את אפשרויות המימון.

קיימנו דיון בנושא נשיאה בעלויות השיוך, תשלומים ליועצים, מודדים וכו', לאלו שאינם חברי קיבוץ. בשבועות הקרובים הנושא יובא לאישור האסיפה.

שמואל ברלוביץ.

ממשאבי אנוש

דרושה/ה: יו"ר להנהלת חינוך לגיל הרך

מהות התפקיד:

- התווית מדיניות מערכת החינוך לגיל הרך בחיבור לקהילת שלוחות, לאופי הדתי - קיבוצי של המקום ולמסורות המקומיות.

תיאור התפקיד:

- אחריות על כינוס וניהול ישיבות הנהלת הגיל הרך
- קביעת סדר היום בשיתוף מנהלת המערכת
- פרסום החלטות מרכזיות לציבור
- מעקב אחר יישום החלטות
- שמירה על הקשר בין מערכת החינוך ואורחות חיי הקהילה.
- ייצוג ערכי הקהילה.
- ליווי, יעוץ ותמיכה למנהלת המערכת.
- סיוע בבניה ואישור תוכנית עבודה שנתית.
- הבטחת משאבי-קהילה לטובת מערכת החינוך (שיפוצים, התאמת מבנים וכד').
- אישור ימי-סגירה של המערכת במהלך השנה - בשיתוף עם הועדה.

דרישות התפקיד:

- רצון למעורבות ושותפות במערכת החינוך לגיל הרך
 - יחסי אנוש טובים, יכולת עבודה בצוות
 - תקשורת טובה
 - הבנה כלכלית - יתרון
 - אוריינטציה חינוכית
 - יכולת לראיה מערכתית העולה על הצרכים ההוריים
 - אמינות
- (התפקיד בתגמול סמלי).

למעוניינים ניתן לפנות לרננה - מ. מש"א בדוא"ל: masha@shluhot.com
או לצביקה וקסמן בדוא"ל: kehila@sluhot.com או בנייד עד לתאריך...30.6.2022.

אסיפת חברים

תתקיים אי"ה

ביום שני, כ"ח בסיון תשפ"ב (27.6.2022)

בשעה 20:30

האסיפה תתקיים בזום

חברים המעוניינים להשתתף באופן פיזי מתבקשים לעדכן את רפי אלון.

להלן הקישור ל"זום" <https://us02web.zoom.us/j/83406603396>

סדר יום לאסיפת חברים

1. הסכם משבצת.

- מציג יורם רותם. האישור באסיפה - חומר הועלה בקהילנט.

משולחנו של מנהל הקהילה

אומנם השבת קוראים את פרשת "קורח" אבל חידוש יפה שמעתי בשבוע שעבר ואני רוצה לחלוק איתו עם כולם. אנחנו בפרשה שפותחת את "שלך לך" פרשת המרגלים. ואולם המילה מרגלים איננה מוזכרת בפרשה לעומת המילה שבה משה משתמש היא לתור את הארץ, ומה בין מרגל לתייר הלא שניהם עוזבים את מקום מגוריהם ונוסעים למקום אחר, לוקחים איתם מצלמה ומסתובבים מסתכלים ובודקים, אלא שתייר בא לראות את הדברים הטובים ומרגל בא לראות את נקודות התורפה ואת הבטן הרכה. זה לא שהתייר איננו רואה את הליקויים, אבל בוחר להתמקד בדברים הטובים. ומה אנו יכולים לקחת מזה לעצמינו, אם נבחר להיות מרגלים חיינו יהיו יותר קשים לחוצים ובלתי מספקים, אבל אם ננהג בחיינו כתיירים ונשים את הפוקוס על הדברים הטובים נהנה ונשמח כמו תיירים.

השבוע נפרדנו מחברינו אבי גודמן ז"ל - בדרכו האחרונה. נאחל לשרה ולכל המשפחה הרבה בריאות ואריכות ימים ושלא תוסיפו לדאבה עוד.

ובמעבר חד, ילדי החטיבה והתיכון סיימו ביום שני האחרון את שנת הלימודים ותכיף גם ילדי היסודי יוצאים לחופש ויש אומרים לחופשי. מאחלים לכל ילדינו חופשה נעימה צבירת כוח ומילוי מצברים תעשו דברים משמעותיים ואל תתנו לזמן לעבור לידכם. ובעיקר תשמרו על עצמכם ותגיעו עם כוחות מחודשים לשנת הלימודים הבאה. וילדי י"ב שמסיימים - שפר סטולפנר ועמית שכטר הצלחה בכל אשר תבחרו לעשות.

לפני כשבועיים נפתח "בר הציפיקה" - ממש בסמוך לחדר של ציפיקה ז"ל בסדנה המיתולוגית של צוות האחזקה בראשותו של מוני ערמון יבדל"א. הבר שמאפשר לכל הציבור, מבוגרים וצעירים כאחד להיפגש כל יום חמישי לשוחח על כוס קפה באווירה קהילתית ושלווה. על המהלך וביצועו חתומים הרבה אנשים שעבדו בלילות על מנת להגשים את החלום בהובלה של אמיתי בוקובסקי ושמיר חייקין. אז אם עוד לא ביקרתם כדאי ומומלץ.

בהנהלת הקהילה האחרונה עברנו וסיכמנו את 2021 וראינו שבגדול עמדנו בתוכנית אך עם שונות רבה בתוך הפעילויות עצמם, מה שיצריר מאיתנו תכנון הרבה יותר מוקפד לשנים הבאות. סיכמנו את רבעון ראשון 2022, עלו שאלות וכמה נושאים לבדיקה אך בגדול אנחנו כרגע לפי התוכנית. בנוסף, דנו בעתיד מרפאת השיניים הן מבחינה פרסונאלית והן מבחינה תקציבית. ראו הסבר בדף מידע זה על ידי ג'ודי וצוות מרפאת השיניים.

בחינוך המשלים מסיימים לבנות את התוכניות לחופש ובימים אלו תוכנית החופש תשלח להורים. בשבוע הבא אי"ה מתוכנן ערב הסברה להורי המערכת על מנת להראות את התוכנית ולמסד תקנון התנהלות בבתי הילדים לטובת ורווחת ילדי החינוך המשלים וגם הצוות.

בגיל הרך אנו חווים את שביתת הגננות כאירוע לא קל. זאת בעיקר בשל חולי רב בקרב צוות המערכת. בתקופה של מסיבות סוף שנה והכנות לחופש הגדול, הדבר יוצר אתגרים לא פשוטים. בנוסף, אנו עובדים על בניית הצוות לחופש וכמובן בהתארגנות לשנה הבאה.

בתקופה הקרובה תתקיים פגישה עם ההורים של ילדי מערכת הגיל הרך לשנת תשפ"ג. בפגישה נציג להורים את המחירון החדש אשר משתנה לאור: ניהול המערכת בתאגיד נפרד שיעבוד כמלכ"ר וכן בהפסקת מתן סבסוד מהקיבוץ למערכת הגיל הרך. בקרוב נתחיל בדיונים בהנהלת הקהילה בסוגיית מתן הנחות לילדי שלוחות לשנה"ל תשפ"ג מתקציב הקהילה ובאיזה אופן.

בימים הקרובים אנחנו נפרדים "מחקלאות בעמק" מחזור ראשון. רוצים להגיד תודה לכל החבר'ה שבאו ללמוד חקלאות מהי, להרגיש אותה בידיים ובאוויר, מקווים שהיה לכם נחמד בשלוחות ושנזכה לראות אותכם בהמשך בעמק המעינות. תודה רבה לערן מקשר התוכנית, לצדוק, ליוחאי ולכל מי שתרום להצלחת הקבוצה. לאנשי שלוחות שהעבירו שיעורים וצוות החשמליה, האחזקה והגז שעזרו להקים את התשתית ולתחזק אותה. מחכים כבר למחזור הבא

אנו מברכים בברוכים הבאים ילדי "קיץ בקיבוץ" והצוות בניצוחם של קני ודבורה שמגיעים אלינו ב 6.7. תהנו בשלוחות - בטיולים ובפעילויות ותשמרו על עצמכם.

אי אפשר בלי לכתוב קצת גם על השיח הקהילתי, החומר נאסף ועובר כרגע לטבלאות לפי נושאים ובישיבה הקרובה נדון כיצד מתקדמים מפה.

רוצה להודות לאגף קהילה במועצה שעוזר במימון השיח ולאפרת פולק מאגף קהילה שמובילה את השיח ביד רמה זה לא מובן מאליו. לשי גרוסמן ולכל חברי צוות השיח שמגויסים ונותנים מזמנם להצלחת המשימה. **"אמר** להם, צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם. **רבי אליעזר** אומר, עין טובה.."(אבות ב' ט).

שבת שלום - צביקה וקסמן.

שבת - שלום
חודש - טוב

